

Hugo Bouter

Het belang van ware toewijding

'Wie bij de HEERE hoort, moet bij mij komen' (...). 'U moet zich vandaag aan de HEERE wijden'.

Exodus 32:26, 29

Een belangrijke vraag

Als je op een kruispunt in je leven staat, moet je keuzes maken. Dat is best wel moeilijk in veel situaties. Maar uiteindelijk gaat het in ons leven om de keuze voor of tegen God, voor of tegen Christus. Dat is ten diepste de vraag waarom het draait. Wij zien een voorbeeld daarvan in de geschiedenis van Israël na de uittocht uit Egypte. Bij de Sinai kreeg het volk door de bemiddeling van Mozes Gods wetten te horen. Maar wilden de Israëlieten werkelijk de Heere God dienen, of hielden ze toch vast aan de afgoden van Egypte, het land waaruit ze waren verlost? Op die keus kwam het aan bij de Sinai. Wie was er echt voor de Heere? Wie wilde bij Hem horen? Wie had een hart dat aan Hem was toegewijd?

Dat was de vraag die Mozes stelde, toen hij na de afgoderij rondom het gouden kalf samen met zijn dienaar Jozua was neergedaald van de berg – waar hij het ontwerp van de tentwoning van God had ontvangen. Jozua zou het volk later ook weer voor deze keus plaatsen: *'Nu dan, vrees de HEERE, dien Hem in oprechtheid en trouw (...). Kies voor u heden wie u zult dienen'* (Joz. 24:14-15).

Helaas heeft Israël in zijn geheel *niet* voor Mozes gekozen, de middelaar tussen God en het volk, en voor de Heere die hen uit Egypte had geleid. Door de dienst rondom het gouden kalf maakten ze de keus voor een *afgod*, voor het *heidendom* dat ze vanuit de slavernij in Egypte zo goed kenden. Ze keerden de ware en levende God

de rug toe! *'Maak voor ons goden die vóór ons uit gaan'* (Ex. 32:1). Liever een afgod die voldoet aan je eigen wensen en begeerten, dan de ware God, de Schepper en de Verlosser! Liever een namaak-god, waarmee je plezier kunt hebben! En Mozes, die man daar boven op de berg, die ons uit het land Egypte heeft geleid – wij weten niet wat er met hem gebeurd is! Dat was de taal van het volk bij de berg Sinaï. Zo kan men de ware God gauw vergeten en Hem de rug toekeren. Zo kunnen wij Jezus Christus, de Man in de hemel, Die ons wil leiden door Zijn Woord en Geest, ook gemakkelijk uit het oog verliezen. Dat is helaas gebeurd in de geschiedenis van het christendom, doordat men aardgericht is gaan denken en handelen en Christus als het hemelse Hoofd van de gemeente uit het oog heeft verloren.

Later in de geschiedenis van Gods volk zou die vraag *opnieuw* klinken: 'Wie is er voor de HEERE?' Wie wil *Hem* dienen en de afgoden verlaten? Ze zou worden gesteld door de profeet Elia, de man die het volk terugbracht tot de dienst van de ware en levende God (vgl. Mal. 4). En het volk moest het wel toegeven, toen het vuur van God neerdaalde uit de hemel: *'De HEERE is God! De HEERE is God!'* (1 Kon. 18:39). De keus voor de ware en levende God en voor de Christus der Schriften, is nog steeds relevant.

Een belangrijke opdracht

Als wij de goede keus maken, heeft dat uiteraard *consequenties*. Op de vraag van Mozes volgde zijn opdracht: 'Wie bij de HEERE hoort, moet bij mij komen!' Nieuwtestamentisch gezien is er natuurlijk maar één Persoon Die dit tegen ons kan zeggen, en wel onze Heere Jezus Christus. Mozes is een beeld, een type van Hem. Wij lezen dan verder in Exodus 32 dat al de Levieten zich bij hem verzamelden en dat zij het zwaard hanteerden om de afgodendienaars in het kamp te oordelen en om te brengen. In de zegen van Mozes worden zij hierom geprezen, en wordt aan Levi als Gods gunsteling de Tummim en de Urim toegezegd (Deut. 33:8-9).

Zo is Christus het ware Middelpunt van allen die Hem toebehoren en die Hem willen dienen. Wij moeten eerst *bij Hem* komen, om door Hem te worden onderwezen en vervolgens het zwaard van de Geest, dat is het Woord van God, te gaan hanteren in de geestelijke strijd (Ef. 6). Zijn wij goede soldaten van Hem (2 Tim. 2:3)?

Van het komen tot Christus vinden wij drie duidelijke voorbeelden in het evangelie van Mattheüs:

1. Christus roept ons als *zondaars* bij Zich, om ons in de eerste plaats vrede met God te schenken: ‘Kom tot Mij, *allen* die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven’ (Matt. 11:28).
 2. Hij roept ons ook *individueel* bij Zich, om zoals Petrus op de woelige wateren van de omstandigheden die ons omringen alleen door het geloof te leren wandelen en dichterbij Hem te komen (Matt. 14:28-30).
 3. Hij roept ons als gelovigen ook *samen* bij Zich, om samen te komen in Zijn naam en de Vader aan te roepen in Zijn naam (Matt. 18:18-20). Christus is *steeds* het Middelpunt van Gods kinderen! Laten wij groeien in het geloof en deze opdrachten van Christus in afhankelijkheid van Hem in de praktijk brengen.
-